

Bělohrad byl odjakživa krajem rybníků. Plochá krajina s říčkou Javorkou, potoky Dubovcem a Heřmankou umožňovala jejich snadné budování. Kromě Pardoubku ležely směrem na jih další čtyři rybníční plochy, které napájel potok Dubovec přitékající od Brtve. Ten stále plní rybník Hluboký a Byšický rybník. Další vodní plochy se dodnes rozkládají za Byšickými a při cestě na Miletín. Celou soustavu doplňoval i rybníček na Horní Nové Vsi. Ty největší rybníky ležící na jih a západ byly kolem roku 1850 za hraběte Aichelburga vypuštěny, aby se na jejich dně mohla pěstovat cukrová řepa pro nově zbudovaný cukrovar.

Bělohradu nejbližší zůstal Pardoubek, který za své jméno vděčí pravděpodobně „pár doubkům“ rostoucím na hrázi. Odjakživa byl letním odpočinkovým místem městečka. Po vzniku lázní sem vedla cesta pacientů hledajících na jeho březích osvěžení. Již na počátku minulého století zde byly kabinky pro koupající se návštěvníky. Velký rozmach zažil rybník v meziválečném období, kdy zde působil plavčík Křančil a v pa-

desátých a šedesátých letech za působení plavčíků Lelka, Popka a Laušmana. Byla tu půjčovna loďek, paluba, kabiny na převlékání a podávalo se zde občerstvení. Chodila sem místní i lázeňská smetánka a rybník byl centrem letního společenského života. V sedmdesátých letech byl na obou březích vybetonován vstup do vody a rozšířena pláž. Krásně vystihl vztah místních k Pardoubku kronikář Václav Pech: *Buď sbohem, oceáne pardoubský. Ve vodách tvých zrcadlilo se vše krásné a ušlechtilé, co člověk v sobě měl...*

Podle pověsti byl tento rybník působištěm vyhlášeného vodníka Vodomila Pardoubského. Příjemnou procházku po jeho březích oživí pohled na dřevěné plastiky, díla mistrů řezbářů Jana Paďoura z Jaroměře, Roberta Musila z Hořic a Jaroslava Suchardy z Valdic. Děti si mohou pohrát na hřišti. I peklo je vám k službám – můžete si u pekelníků opékat buřty. V létě je samozřejmě rybník vítaným osvěžením a na plavce dohlíží dráček Pardásek, který za úplňku občas vylézá z vody, aby si povídal s vodníkem. Při vycházce si navíc zajistíte slunnou budoucnost vhodíte-li do vykotlaného kouzelného stromu lístek se svým přáním. Pak můžete doufat v jeho splnění (nemožné hned, zázraky do tří dnů). Čím jste hodnější, tím větší máte naději.

O výstavbu pohádkové procházky se zasloužilo Město Lázně Bělohrad.

VDALO MĚSTO LÁZNĚ BĚLOHRAD

www.lazne-belohrad.cz

zpracoval: Ladislav Stuchlík, kresby: Petr Stuchlík

Turistické informační centrum

Nám. K. V. Raise 160, 507 81 Lázně Bělohrad

telefon: 494 792 520, mobil: 605 337 570

tisk: ARPA tiskárna, Dvůr Králové nad Labem

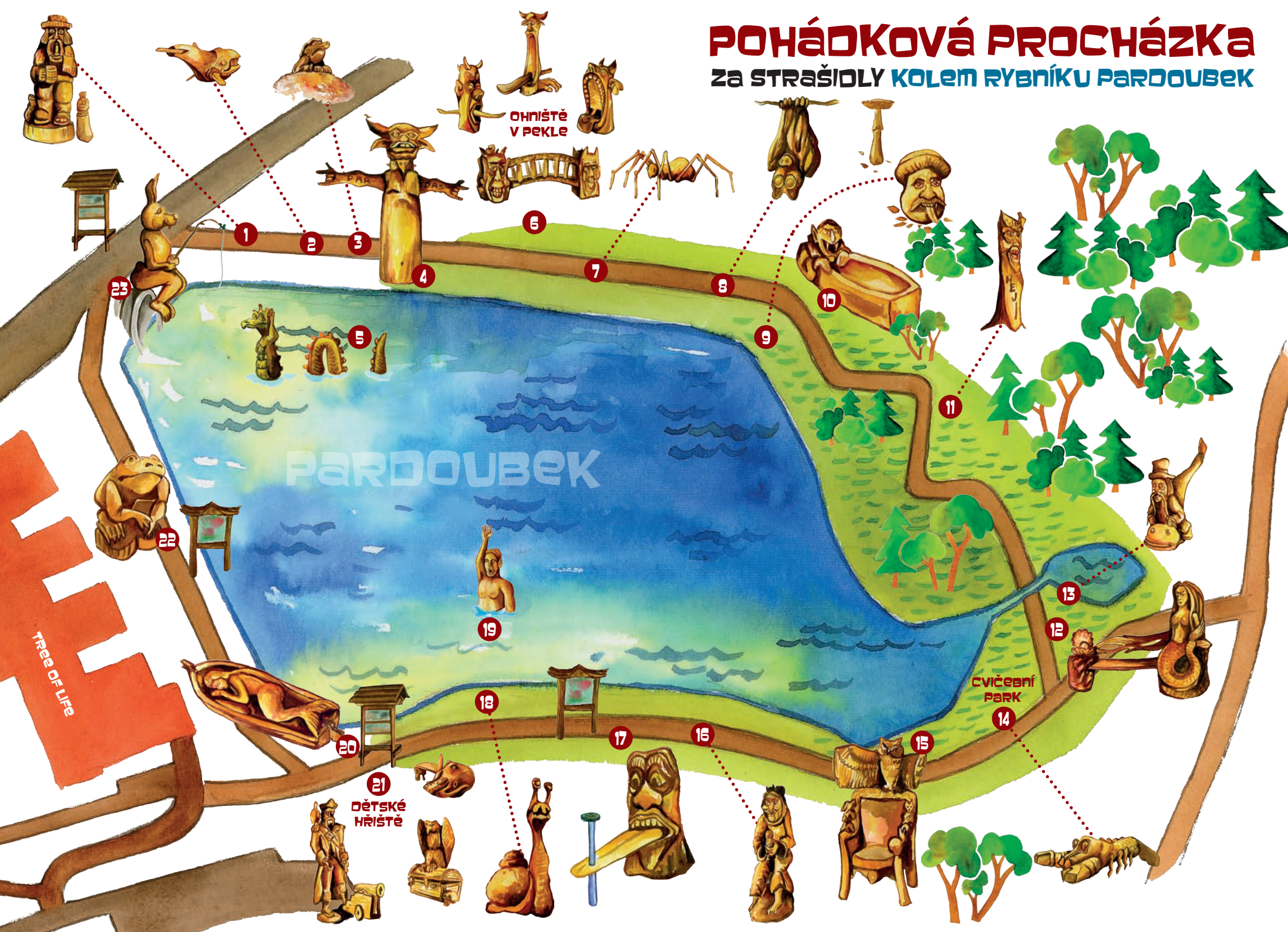

LÁZNĚ BĚLOHRAD

POHÁDKOVÁ PROCHÁZKA
ZA STRAŠIDLY KOLEM RYBNÍKU PARDOUBEK

POHÁDKOVÁ PROCHÁZKA za STRAŠIDLY KOLEM RYBNÍKU PARDOUBEK

naše POHÁDKOVÉ BYTOSTI

- 1) Vodmil Pardoubský přišel v dávných dobách do tehdy opuštěného rybníka. On to byl, kdo sem přivedl bytosti z říše pohádek, aby tu nebyl sám. Když je ta pravá pohádková noc, všechny bytosti se kolem Vodmila shromáždí a konají sněm. Na sněmu hodnotí lidské chování a rozhodují o svém vztahu k nim. Jak sem Vodmil přišel, se dozvíte na informační tabuli.
- 2) Poslední připomínkou pradávné historie země je velryba, která zde, jako jediná, omylem zůstala z dob, kdy až sem zasahovalo moře. Je to stará dobračka a jen výjimečně se dokáže rozzlobit.
- 3) Krtek, pán podzemí. Na dálku slyší vaše kroky a dává znamení ostatním bytostem.
- 4) Pardas, dobrotivý obr vítající vás svou roztaženou náručí. Nenechte se však zmýlit, i on si dokáže pořádně dupnout. Pak umí přitáhnout hromy a blesky.
- 5) Na lesk hladiny dohlíží dráček Pardásek. Když se hladina leskne, jsou kolem hodní lidé a všechno je v pořádku, když však potemní, je třeba se nad svým chováním zamyslet.
- 6) Peklo, cesta do věčného zatracení. Místo, kde si můžete rozdělat ohýnek a třeba opéct buřty. Nelámejte však větve, rozzlobíte tím nejedno strašidlo.
- 7) Pavouk prý přináší lidem štěstí, ale také vás může polapit do svých sítí.
- 8) Noc patří netopýrům, ten náš přes den klidně spí na větvi nad vámi. V noci létá nad hladinou a spolu s hmyzem chytá a zahání zlé duchy.
- 9) Houboví skřítkci jsou zdánlivě nehybní. Dejte pozor, všechno vidí a všechno slyší.
- 10) Tady se mějte opravdu na pozoru. Upír vylezl z rakve a číhá na vás. Raději buďte potichu, ať si vás nevšimne.
- 11) Kolem rybníku je mnoho starých stromů. Dohlíží na ně stromous Hej. Má za úkol je dávat na zimu spát a na jaře vzbudit. Jinak nedělá nic, sladce si lebedí a poslouchá vítr.

- 12) Vodní panna není na Pardoubku sama, hned u hráze spí v lodce její sestra. Perlu v mušli používá místo skleněné koule a dokáže z ní vyčíst budoucnost. Neumí však mluvit a tak vám ji nemůže prozradit.
- 13) Do malého rybníčka byl vykázán nezdravý syn Vodmila Pardoubského za to, že tahal lidi pod hladinu, i když nic zlého neprovedli. Jako jediný se nemůže účastnit pravidelného každoročního sněmu.
- 14) Rak sice leze pozpátku, ale to neznamená, že vás nemůže čapnout za nohu. Pak už se domů nedostanete.
- 15) Křeslo pro vážené návštěvy. Jako dar ho zde zanechal Krakonoš, pán nedalekých hor. I ono má své tajemství, sedni si a třeba se ho dozvíš.
- 16) Čarodějnice by si chtěla zaletět naproti do pekla na návštěvu čertů. Bojí se však, že ji létající koště přes hladinu Pardoubku nedonese. Kdyby spadla do vody, byl by to její konec. A tak čeká, až bude rybník prázdný.
- 17) Proč je ševcova žena přibitá za jazyk, se dozvíte na informační tabuli.
- 18) Šnek leze pomalu, i čas kolem rybníka plyne pomaleji než jinde. Sedni si a využij ty vzácné chvíle bez spěchu.
- 19) Vítěz plavecké části triatlonu, na který zdejší strašidla dohlížela. Takhle to vypadá, když někoho stahuje vodník pod hladinu.
- 20) Jak to bylo s vodní pannou, si přečti na tabuli.
- 21) Možná, že by se ti podařilo nalézt pravý pirátský poklad a tady máš příležitost. Děti si zatím mohou pohrát na piráty.
- 22) Žabák je sečtělý písař. Zaznamenává všechny události na rybníce. Třeba je jednou vydá k přečtení. Pak budeme možná koukat.
- 23) Zajíc rybník chytá lelky. Teprve až je chytne, bude moct jít domů.